

سرمقاله

ادامه از صفحه یک

فقط تمهدهای مرتب با «فور دو» باقی مانده و اگر گام چهارم، گامی مرتب با فور دو باشد می توان گفت، تعهد کلیدی دیگری به جز دسترسی ها و بازرسی ها در برجام باقی نمی ماند. از این جهت به نظر می رسد هدف اروپا بیش از هر چیز بالا بردن هزینه برداشتن گام چهارم کاهش تمهدها و وادار ساختن تهران به برداشتن یک گام نمادین در مرحله چهارم است؛ چون آن ها می دانند اگر ایران بخواهد یک گام واقعی بر دارد، عملاً چیز زیادی از تمهدهای آن در برجام باقی نخواهد ماند. حتی اگر اروپایی ها بخواهند تهدید خود را عملی کنند، باتوجه به این که آن ها تاکنون تعهدی واقعی به برجام نداشتند و در عمل، تحریم هایی که از ناحیه آمریکا بر گردانده شده را نیز اجرا کرده اند، این موضوع تأثیر واقعی علیه ایران نخواهد داشت. با همه این اوصاف، حتی اگر اروپا تصمیم بگیرد که به همراه آمریکا تحریم های جدیدی علیه ایران اعمال کند، باز تحریم جدید چندانلی باقی نمانده است؛ به همین دلیل تهدید به افزایش تحریم نیز تهدید موثری نخواهد بود. با این اوصاف باید خط و نشان اروپا را موضوعی از سر استیصال و نداشتن یک سیاست درست درباره ایران و به بیان دقیق تر، اقتادن در بن بستری راهبردی در مواجهه با تهران تلقی کرد. ایران به طور طبیعی باید گام چهارم کاهش تمهدها را صرف نظر از این که اروپا چه واکنشی نشان خواهد داد، به عنوان یک گام تمام کننده در نظر بگیرد.

ماکزیم مقدسار تحریم ها که نفتی و بانکی است، اکنون نیز وجود دارد اگر اروپا واقعا از برجام خارج شود، این موضوع نشان می دهد برجام اساسا توافقی بی ارزشی بوده و ایران هم تا حالا اشتباه کرده که به آن پایبند مانده است. اتفاقا این امر در جهت تصحیح مسیر راهبردی کشور نیز اتفاق خوبی است. اگر اروپا بنا را بر اعمال تحریم جدید هم بگذارد، این اقدام اثر تحریمی به خصوصی را به دنبال نخواهد داشت؛ زیرا ماکزیم مقدسار تحریم ها که تحریم های نفتی و فقدان روابط بانکی است، همین الان هم وجود دارد و اروپایی ها نیز هیچ نقشی در تعدیل آن ها ندارند و اگر این تحریم ها تاکنون تعدیل نشده، نیز این موضوع از جانب چین، روسیه و همسایگان ایران بوده و آن ها صرف نظر از موضع اروپا به سیاست قبلی خودشان ادامه خواهند داد.

وقتی فشار حدا کثری آمریکا شکست خورده فشار حدا کثری اروپا نیز محکوم به شکست است

اگر اروپا از برجام خارج شود، هدفش بیش از هر چیز کشاندن ایران پای میز مذاکره خواهد بود تا منزوی کردن ایران. در حقیقت اروپا از خروجش از برجام به عنوان یک اهرم فشار علیه ایران استفاده خواهد کرد تا ایران را مجدداً به انجام تمهدهای برجامی وادار سازد. با توجه به این که ایران تجربه به هم خوردن یک توافق دسته جمعی را خواهد داشت، وادار کردن او به مذاکرات جدید تحت آن شرایط که اروپا نیز از توافق هسته ای خارج شده، بسیار دشوار خواهد بود. باتوجه به این که سیاست فشار حدا کثری آمریکا شکست خورده و این راه هم قبول دارند، بعید است که ما شاهد شروع دورانی از فشار حدا کثری از جانب اروپا باشیم؛ چون اروپایی ها حتی اگر بخواهند نیز نمی توانند بیشتر از آمریکا ایران را تحت فشار قرار دهند. تجربه سیاست فشار حدا کثری آمریکا نیز جلوی چشم آن هاست.

امکان صدور قطع نامه متنتی است اروپایی ها بیشتر تلاش خواهند کرد مذاکراتی را شروع کنند که هدفش احیای دیگر بار یک توافق جدید به جای برجام باشد؛ از این جهت در اعمال فشار واقعی بر ایران احتیاط خواهند کرد، ضمن این که ابزار چندانلی هم برای اعمال فشار در اختیار ندارند؛ یعنی اگر ما انزوا را به معنای تحریم اقتصادی در نظر بگیریم، اروپا بیش از این مقدار فعلی قادر به منزوی کردن ایران نخواهد بود. در این میان، فشار های سیاسی در اولویت خواهد بود؛ اما همان هم نمی تواند به سطح صدور قطع نامه علیه ایران برسد. امکان صدور قطع نامه از این حیث متنتی است که غربی ها با مانع جدی روسیه و چین مواجه خواهند بود. حجج اختلاف ها میان روسیه و چین با آمریکا به دلایلی غیر از ایران مثل جنگ تجاری چین، موضوعات مرتب با هنگ کنگ و تایوان، مسئله استقرار موشک های آمریکا در شرق اروپا، خروج آمریکا از پیمان کنترل تسلیحات موشکی میان برد، مسئله اوکراین و... فوق العاده بالاست. بنابراین احتمال این که همه این کشور ها علیه ایران با هم اجماع کنند، به طور قطع متنتی است. با این حال حتی اگر چنین اجماعی شکل بگیرد، حدا کثر قطع نامه ۱۹۲۹ تکرار خواهد شد که با اجماع همه آن ها تصویب شد. فشاری که تحریم های فعلی بر ایران می آورد، حتماً بیش از فشار تحریم های قطع نامه ۱۹۲۹ است. بنابراین منزوی سازی ایران به لحاظ اقتصادی بیش از آنچه تاکنون جلوگیری کرده است، دیگر نمی تواند پیش برود. مشکل سیاست آمریکا این است که در اقدام علیه ایران خیلی افراط کرد. هم اکنون بسیاری از استراتژیست های آمریکایی معتقدند، کاهش آمریکا گزیننه هایی را برای فشار های هدفمند بر ایران در آینده نگه می داشت. آمریکا خیلی زود گزینه های فشار علیه ایران را به سقف رسانده و در حالی که بازی ادامه دارد، دستش خالی شده است. علاوه بر این، افراط در سیاست فشار حدا کثری علیه ایران منجر به واکنش ایران شده است؛ موضوعی که هم آمریکا و هم اروپا آن را پیش بینی نمی کردند. این واکنش معادلات را در پنج ماه گذشته به سرعت جابه جا کرده؛ به طوری که امروز متقاضی کاهش تنش ما نیستیم، بلکه اروپایی ها و آمریکا هستند که آن را مطالبه می کنند.

تصمیم غیر منتظره آمریکا

ستاد فرماندهی آمریکا در تصمیمی غیر منتظرانه بعد از سیزده سال، فرماندهی نیروی هوایی خود را از پایگاه «العدید» قطر خارج و به ایالت «کارولینا» نقل مکان کرد. آمریکا به مدت سیزده سال، فرماندهی کل نیروی هوایی خود در منطقه خاور میانه و شمال آفریقا را از طریق ساختمانی در پایگاه نظامی العدید در قطر هدایت می کرد؛ اما به یک باره ارتش در تصمیمی ساختمان خود در قطر را تخلیه و مرکز فرماندهی را به ایالت کارولینا منتقل کرد. ارتش آمریکا در حالی ستاد فرماندهی نیروی هوایی خود را از قطر خارج کرد که هم اکنون بیش از ۳۰۰ جنگنده این ستاد در مناطقی مانند سوریه، افغانستان و خلیج فارس حضور دارند.

سرمقاله

سه شنبه ۹ مهر ۱۳۹۸

سال بیست و نیم / شماره ۶۰۶۹

۱۶ اکتبر ۲۰۱۹ / صفر ۱۴۴۱

درباوقایی / گروه پارلمانی

daryavafaei2009@gmail.com

«خارج نشینی خانواده مدیران و مسئولان نظام جمهوری اسلامی ایران به هر دلیل که باشد، مساوی است با عزل مدیر و مسئول مربوطه.» این خبری است که طی روز های گذشته توسط سخنگوی کمیسیون امنیت ملی در صفحات مجازی وی منتشر شده است. «حسین نقوی حسینی» در گفت و گو با ما به تشریح ضرورت چنین طرحی پرداخت.

چند روز پیش توثیتی زده اید با این مضمون که خانواده خارج نشین مسئولان یا باید بر گردند یا آن مسئول عزل شود؛ ماجرا چیست؟

طرح دوفوریتی تهیه کردیم و تقدیم هیئت ریسه شده و در دستور کار قرار گرفته است. این طرح مبتنی بر «ازام بازگشت خانواده های مسئولان نظام» است. یعنی هر کسی در کشور در هر سطحی از مدیریت دارد (پایه، میانی و ارشد) ظرف سه ماه مهلت دارد یا خانواده اش را به ایران بر گرداند یا از سمت خودش استعفا بدهد. ما الزامی نمی کنیم که خانواده اش برگردند، چون حق مدنی هر فردی است و می توانند خارج از کشور بمانند؛ اما آن فرد

دیگر نمی تواند مدیر باشد.

پیشنهاد چنین طرحی چه ضرورتی دارد؟

درواقع پدیده خارج نشینی خانواده مدیران نظام، خطر هایی دارد. یک مدیر که کجا از تراق می کند؟ معلوم است از بیت المال، اگر این فرد بازاری باشد اشکالی ندارد؛ کار اقتصادی می کند بچه و عهد و عیال هم خارج از کشور باشند و خانواده اش برونزد از صبح تا شب بگردند، تحصیل کنند

واکنش ظریف به یک شایعه

وزیر امور خارجه کشورمان، در پاسخ به پرسشی درباره شایعه برخی رسانه ها در باره توافق راهبردی ۲۵ ساله ایران و چین و امتیاز های ویژه کشورمان برای این توافق، افزود: این مسئله از اساس نادرست است. محمدجواد ظریف تصریح کرد: صرفاً پیشنهادی از سوی ایران برای روابط ۲۵ ساله مطرح شده است. ظریف در پاسخ به این پرسش که آیا بندهای این توافق را آن گونه که برخی رسانه ها مدعی شده اند، نادرست می دانید و بندهای این توافق چه هستند؟ پاسخ داد: در اصل، توافقی در کار نیست که بندهایی داشته باشد؛ یک پیشنهاد برای برنامه ای ۲۵ ساله است که تازه باید بنشینیم و شروع به نوشتن توافق کنیم.

سیاست Policy

NasleFarda.net

naslefardanews

naslfarda

سخنگوی کمیسیون امنیت ملی مجلس شورای اسلامی:

آقازاده های خارج نشین؛ بهترین طعمه برای جاسوسی

دیگری به دنبال دارد؟

خطر دیگر، خطر امنیتی است و تهدیدی برای کشور محسوب می شود؛ زیرا فرزندان و خانواده مدیران خارج نشین، بهترین طعمه برای سسرویس های جاسوسی هستند. آقا معاون وزیر است، دخترش کانادا تشریف دارد، به دخترش ورود پیدا کرده، همراهی می کنند و بعد هر اطلاعاتی بخواهند از طریق او کسب می کنند.

سومین آسیب، بحث اعتماد عمومی است؛ خارج نشینی خانواده مدیران نظام ضربه بزرگی به اعتماد عمومی وارد می کند. مردم بارها به ما گفته اند: «این مدیران که دردی ندارند، زن و بچه شان که آن طرف هستند، اگر اتفاقی بیفتد خودشان هم می روند پیش خانواده هایشان»؛ به این دلایل می گوئیم مدیر اگر می خواهد مدیر باشد، خانواده اش باید ساکن ایران باشند.

آیا پیش بینی شده که چه تعداد از خانواده مدیران خارج نشین هستند؟

هنوز آمار دقیقی نداریم؛ اما پس از تصویب به طور قطع بدون هیچ چشم پوشی برای ریزودرشت مسئولان نظام که عهد و عیال آنان آن طرف زندگی می کنند، اجرا خواهد شد.

کار کند؟ معلوم است مجبور است از همین منبع در آمد مدیریتی اش به نحوی هزینه را در بیاورد. این جاست که مجبور می شود برود رانت خواری و زدوبند کند. با این تفاسیر، چه الزامی دارد ایشان مدیر باشد؟ خانواده اش پنج میلیون، ده میلیون، دوازده میلیون می گیرد؟ باید دلار دوازده هزار تومانی تهیه کند. حالا شش فرزندش آنجا هستند، حقوقش که کفاف نمی دهد، در این صورت باید چه کار کند، برود اسنپ

درواقع این یک خطر اقتصادی است؛ چه مخاطرات

یا هر کار دیگر، به ما ارتباطی ندارد

اما یک مدیر از بیت المال این مملکت ارتراق می کند. مدیری که شش فرزندش در کانادا هستند چطور؟ هزینه زندگی یک فرد در کانادا چه قدر است؟ حقوق این مدیر هم که مشخص است؛ پنج میلیون، ده میلیون، دوازده میلیون می گیرد؟ باید دلار دوازده هزار تومانی تهیه کند. حالا شش فرزندش آنجا هستند، حقوقش که کفاف نمی دهد، در این صورت باید چه کار کند، برود اسنپ

بین الملل

جنجال رابطه غیر اخلاقی «بوریس جانسون» با زن تاجر!

نخست وزیر بریتانیا، به گونه تخطی را درباره اعطای کمک مالی به زن تاجر آمریکایی و دوست خود تکذیب کرده است. در زمانی که «بوریس جانسون» شهردار لندن بود، «جنیفر آر کیوری» برای شرکت خود از نهادهای دولتی بریتانیا کمک مالی گرفت؛ همچنین در چند سفر تجاری جانسون راهمراهی کرد. مقام های بریتانیا موظف هستند منافع احتمالی شخص خود یا نزدیکانشان را اعلام کنند تا به احتمال تعارض منافع، بین سود شخصی و وظایف عمومی رسیدگی شود. جانسون که برای اعلام نکردن این تعارض منافع احتمالی مورد انتقاد است، در مصاحبه با «بی بی سی» هر تخطی را رد کرد و گفت: «منفعتی در کار نبود که بخواهم اعلام کنیم.» انتشار ادعاهای اخیر علیه خود را تلاشی برای ممانعت از تحقق «برگزیت» توصیف کرد. در حالی که جانسون هر گونه تخطی را رد کرده، روزنامه «تایمز» چاپ لندن، گزارش داده که جنیفر آر کیوری، سال ها پیش به دوستانش گفته بود که با جانسون رابطه دارد.

پایان فیش و نوش «مهرنوش»!

نظر چندان مساعدی نسبت به انتصاب مهرنوش نداشت، یک مصوبه در کمیسیون تنظیم مقررات به تصویب رساند که به موجب آن، انتخاب یک مدیرعامل جدید در اپراتورها دارای بیش از ۵۰۰ هزار کاربر منوط به تأیید سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی خواهد بود. پس از انتشار اطلاعیه سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی، مربوط به تصویب الزامات احراز صلاحیت حرفه ای و تخصصی برای تصدی سمت های هیئت مدیره، مدیران عامل و معاونان فنی دارندگان پروانه در حوزه ICT در کمیسیون تنظیم مقررات ارتباطات، خبری از این سازمان منتشر شد که این انتصاب فاقد وجاهت قانونی است. مهرنوش، در نهایت نتوانست در برابر جالب این که مهرنوش گفت وگویی هم با یکی از شبکه های اینترنتی داشته است. او در بخشی از این مصاحبه، در پاسخ به این پرسش که اگر پوشش چادر نداشت، باز هم موفق می شد به این جا برسد، اعتراف می کند که پوششش چادر را از وقتی وارد کارهای مدیریتی شده انتخاب کرده و مدیران زن در کشور ما تاب تحمل مدیریت یک زن در رأس اپراتور کشوری را ندارند و در ایسن مدت تمام تلاش خود را برای تضعیف من به کار بستند تا از انتصاب و ادامه کار

عکسی دیده شده از قاسم سلیمانی در کنار احمدشاه مسعود، از قهرمانان ملی افغانستان و معروف به «شیر دره پنج شیر» را مشاهده می کنید.

امیر حاتمی، وزیر دفاع؛ سردار حسین دهقان، وزیر سابق دفاع و سردار احمدوحیدی، وزیر دفاع دولت احمدی نژاد در مراسم بزرگداشت وزرا، فرماندهان و ۱۰۵ شهید وزارت دفاع

بن سلمان: ترامپ با روحانی دیدار کند

ولی عهد عربستان سعودی در گفت وگویی با شبکه CBS آمریکا از «دونالد ترامپ» خواسته است با «حسن روحانی» دیدار کند. بن سلمان در این گفت وگو اظهار داشت: رئیس جمهور آمریکا باید با رئیس جمهور ایران دیدار کند و با او به توافقی تازه در مورد بحث هسته ای و اقدامات ایران در منطقه دست یابد. ولی عهد سعودی، با اشاره به حملات اخیر به تأسیسات نفتی «آرامکو» مدعی شد: با پومپئو هم نظر هشتم که حمله به آرامکو یک اقدام و حرکت جنگی از سوی ایران بود. وی افزود: اگر دنیا در مقابل این اقدام ایران، رفتار محکمی از خود نشان ندهد، تنش ها بیش از این افزایش پیدا خواهد کرد.

گزارش

معاون بانک و بیمه وزارت اقتصاد:

حدود ۱۰ هزار شعب بانکی

در کشور مازاد داریم

بانک ها کمتر و کوچک تر می شوند

نسل فردا / گروه ایران

news@naslefarda.net

اصلاح ساختار نظام بانکی طرحی است که از سال های دور مطرح شده و طی دو سال گذشته رنگ و بوی جدی تری به خود گرفته است؛ همان طور که طی سال گذشته تغییراتی در قوانین بانکی برای جلوگیری از نقل و انتقال بدون حساب و کتاب پول، کاهش اضافه برداشت بانک ها و کاهش نرخ سود سپرده اقداماتی انجام شد. طرحی که بانک مرکزی از سال گذشته به صورت جدی روی آن فعالیت می کند، توسعه نظام بانکداری الکترونیک و دیجیتال است که می تواند عملیات بانکی را تسهیل کند؛ در عین حال به گفته کارشناسان یک ضرورت برای بانک های کشور به شمار می رود. کارشناسان پولی و بانکی و مسئولان امر معتقدند بانک هایی که با توسعه تکنولوژی، خود را در زمینه بانکداری الکترونیک و دیجیتال همگام نکنند، در رقابت بانکی جا خواهند ماند و متضرر می شوند. همان طور که مشخص است بالا بودن تعداد شعب بانکی، هزینه بانک ها را افزایش می دهد و به تبع آن آن هزینه به کل نظام بانکی و سپس مشتریان تحمیل می شود که با توسعه بانکداری الکترونیک می توان تعداد شعب و در راستای آن هزینه بانک ها را کاهش داد.

در حال حاضر بانک هایی وجود دارند که تعداد شعب آن ها بسیار زیاد است و بخش عمده ای از این شعب توجیه اقتصادی ندارند و با گسترش بانکداری الکترونیک نیاز به آن ها کمتر می شود.

در بانک ها ۱۰ هزار شعبه مازاد داریم!

البته بانک ها در سال های اخیر اقدام به کاهش شعب خود کرده اند؛ اما به گفته معاون بانک و بیمه وزارت اقتصاد هنوز حدود ۱۰ هزار شعب بانکی در کشور مازاد هستند که این شعب باید ساماندهی شوند.

عباس معمارنژاد، معاون بانک و بیمه وزارت اقتصاد، از ادغام هزار شعبه از این شعب مازاد تا پایان سال جاری خبر داده و گفته است: کم کردن شعب بانک ها می تواند بخشی از دارایی های مازاد بانک ها را برای واگذاری آماده کند.

البته مشخص نیست سهم هر بانک از این شعب مازاد چقدر است؛ اما طبیعتاً بانک هایی که اکنون شعب بیشتری دارند، سهم بیشتری هم از شعب مازاد دارند و طبق برنامه اعلامی وزارت اقتصاد باید برخی از شعب خود را تا پایان امسال ادغام کنند.

براساس آخرین آمار اعلام شده از سوی بانک مرکزی، در حال حاضر بیش از ۲۱ هزار شعبه بانکی در کشور فعالیت می کنند که با توجه به صحبت های معاون وزارت اقتصاد، تعداد بهینه این شعب حدود یازده هزار شعبه است.

بانک ملی به عنوان بزرگ ترین بانک ایران به شمار می رود که بیش از ۳۳۰۰ شعبه در سراسر کشور دارد، اما با توجه به ادغام بانک های وابسته به نیروهای مسلح در بانک سیه، تعداد شعب این بانک پس از ادغام به حدود ۴۶۰۰ شعبه می رسد که به بزرگ ترین بانک ایران تبدیل خواهد شد.

کاهش هزار شعبه از بانک سپه ظرف سه سال

البته محمد کاظم چقمازری، مدیرعامل بانک سپه گفته بود: در یک برنامه سه ساله حدود هزار شعبه از شعب بانک سپه کاهش خواهد یافت.

این درحالی است که عبدالناصر همتی، رئیس کل بانک مرکزی این روزها تأکید ویژه ای بر توسعه بانکداری دیجیتال توسط بانک ها دارد و به نظر می رسد بانک مرکزی سیاست کاهش شعب را از همه جهت و براساس یک برنامه دقیق پیش می برد. به این ترتیب، باید انتظار داشت که در ماه های آتی تعداد شعب بانک ها کاهش یابد و در برنامه ای بلندمدت نیز روند شعب بانکی کاهش یابد.